

Ўзбекистон ССР Фанлар академияси
Абу Рафіқон Беруний номидаги Шарқшунислик
институти

М.Диуохужаева, У.Мирисмоилова

Ташкент тарихига
оид
хужжатлар

Ташкент
Ўзбекистон ССР "Фан" кампанияси
1983

Брошюрада Ташкенттинг XIX асрдаги социал-иқтисодик
даёти, Ташкентдаги маҳалла ва мавзеларнинг ўтмишдаги ви-
хозирги жойланиш ўрни қиёслаб курсатиб берилган.

Рисода кенг итобхонлар симасига мұлжалданған.

Масъул мухаррир:
тарих фанлари доктори
Б.А.Ахмедов

Такризчилар
тарих фанлари кандидатлари:
Т.А.Файзиева, Ҳ.Д.Содиков

№ 0505040000 - 250I рез. 83.
M355(04) - 83

© Ўзбекистон ССР "Фан" науриёти, 1983 й.

КИРИШ

Гузал шаҳримиз Тошкент ўзининг қадимий тарихига эга. Бу тарих бевосита Ўрта Осиё ҳалқлари тарихи билан узвий босглиқдир. Ўлкамизнинг тарихи ва маданиятида шарқу гарбга машхур шаҳарларимиз қаторида Тошкенттинг ўрни бетакрор. Шарқу гарбни бир=бирига бөгловчи қадимий ипак Йудида жойлашган шаҳарлардан бири бўлган Тошкент ҳаҳоннинг қатор ҳалқлари, мамлакатлари ўртасидаги алсқаларда фаол иштирок килди, шунингдек, моддий, маънавий маданият намуналари яратишда ўз ҳиссасини кўшиди. Археологик қазишмаларда, Ўрта Осиё тарихига оид қўлёзмаларда, ўтган асрларда яшаб ижод этган слимларнинг асарларида Тошкент ўз аксини топди. Шунинг учун ҳам академик В.Б.Бартольд: "Ўтишнинг қонсиз даракчилари – хоҳ қундалик рӯзгор буюмлари бўлсин, хоҳ расмий ёзма хуҷнатлар бўлсин, хоҳ турли ёзувлар, таяга-чакалар бўлсин – будар мазкур мамлакат тарихини чукур ўрганишда буюк роль ўйнашини тудунтириб ўтишнинг ҳосати бўлмаса керак"¹, – деб айтганида тамомила ҳақ эди. Тошкент ҳақида ўрта аср тарихнавислари ажойиб маълумотлар ёзиб қолдирғанлар².

¹ Бартольд В.Б. Об одном уйгурском документе. т.8. М., 1973, с.118.

² Мухаммад Ўсуф Мунши. Муким – ханская история (перевод А.А.Семенова), Ташкент, 1956, с.58,87,100; Мир Мухаммад Амин=и Бухари. Убайдулланаме (перевод А.А.Семенова). Ташкент, 1957, с.55,163; Захирiddин Мухаммад Бобир. Бобирнама. Ташкент, 1958; Абу Рейхан Беруни. Избранные произведения, т.II, Индия, Ташкент, 1963, с.271 (текот и прим. 10); Махмуд Кошгари. Туркий сўзлар девони, I-том. Тошкент, 1960, 414-бет; Восифий, (Бадоеъ ул-вақеъ (ХУ аср), инв.2129. Мухаммад Солиҳ. Тарихи қадидайи Тошканд, Ўз ФАШИ, қўлёзма № III6. Бенайи "Шайбонинаме", рук. ИВ АН ЎзССР № 844; Фазлаллах ибн Рузбихан. Михманнамеи Бухара. М., 1976; Махмуд ибн Вали. Море тайн относительно доблестей благородных (география). Вступления, перевод, примечания, указатели Б.А. Ахмедова. Ташкент, 1977, с.56,76,88.

Маълумка, Улуг Октябрь социалистик революциясидан калгари яшаган рус авторлари ўзларининг қатор асарларида Тошкент тарихининг баъзи томонларини ёритганлар. Уларнинг аларим асарлари Тошкент тарихига сид бўлган. Шумладан, М.А. Терентьевнинг 3 томлик асари³, А.П.Субботиннинг XIX аср ўрталари ва II ярмида Тошкентнинг савдо алоқаларига сид илмий асари⁴ муҳим аҳамиятга эга. А.П.Демидов⁵, В.Н.Павлов⁶, П.И. Пашин⁷, А.И.Добросмыслов⁸, П.А.Маев⁹, Хорошчин¹⁰, И.И. Гейер¹¹ каби олимларнинг асарлари ва мақолаларида Тошкентнинг сиёсий, иқтисодий ва маданий ҳаётиниң баъзи томонлари ёритилган.

XIX асрда Тошкентда яшаган шарқшунос слим, тарихнавис Муҳаммад Салих Тошкент тарихига сид асар ёзган¹². Мазкур асарда Тошкентнинг географияси, топонимикаси, махалла, мавзе, масжид, бозор, мадрасалари ҳамда 12 дарвозаси тўғрисида қизиқарли маълумстлар берилган.

Совет тарихчиларининг Тошкент тарихига багишланган асарлари орасида В.В.Бартольд¹³, М.Е.Массон¹⁴, М.Г. Вахо-

³ Терентьев М.А. История завоевания Средней Азии. С картами и шкалами, т. I-3. СПб., 1906.

⁴ Субботин А.П. Россия в Англия на Среднеазиатских рынках. Историко-экономический этюд. СПб., 1885.

⁵ Демидов А.П. Экономический очерк хлопководства. М., 1926.

⁶ Павлов Н. История Туркестана, Ташкент, 1910.

⁷ Пашин П.И. Туркестанский край в 1886 году, СПб., 1868.

⁸ Добросмыслов А.И. Ташкент в прошлом и настоящем. Исторический очерк, Ташкент, 1912.

⁹ Маев Н.А. Азиатский Ташкент. СПб., 1876; Он же. Русский Ташкент, 1894.

¹⁰ Хорошчин. Очерк Ташкента. - Русский инвалид. 1867, № 113.

¹¹ Гейер И.И. Кустарные промыслы в Ташкенте. - Русский Туркестан, 1902, № 192.

¹² Муҳаммад Салих Қоракӯжа ўғли Тошкандий. Тарих-и жадидати Тошканд, ЎзССР Фанлар академияси Шарқшунослик институти кўлёзмалар фонди. инв.5732.

¹³ Бартольд В.В. Соч. т.3, с.219; Там же, т.1. с.228.

¹⁴ Массон М.Е. Прошлое Ташкента. - Изв. АН УзССР, 1954, № 2,

5

бов¹⁵, Ф.Озодаев¹⁶, В.А.Шишкининг¹⁷ фактларга бой асарлари диккатга сизовордир. Тошкент тарихига оид айrim маълумотлар "Ўзбекистон ССР тарихи" китобида ҳам келтирилган¹⁸.

Рус тарихчилари, сайёхлари, шунингдек, А.А.Диваев, В.А. Каллаур, Н.П.Сстроумовлар¹⁹ Тошкентта оид хужматлар билан қизиқсанлар ва ўзлари ҳам асарлар чоп этганлар.

Тошкент тарихига оид хужматлар Ўзбекистон ССР Марказий Давлат архивининг турли фондларида сакланмокда²⁰. Хужматлар Тошкентнинг микротопонимикасини ўрганишда муҳим манба хисобланади.

Маълумки, XIX асрда Тошкент маҳалла ва мавзелари ҳақида бир неча маколалар чоп этилган. Улардан Н.А.Маевнинг

¹⁵ Вахабов М.Г. Ташкент в период трёх революций, Ташкент, 1957.

¹⁶ Озодаев Ф. Тошкент тарихидан очерклар, Тошкент, 1960.

¹⁷ Шишкин В.А. Города Узбекистана. Ташкент, 1943.

¹⁸ Ўзбекистон ССР тарихи, I-том, Ташкент, 1967.

¹⁹ Диваев А.А. Документы на освобождение невольников (перевод с персидского). Сб. материалов для статистики Сыр-Даринской области. т.2, 1892, с.52-53. Каллаур В.А. Грамоты (ярлыки) и приказы кокандских ханов и Ташкентского Хакима, извеотному Кыдралы Нуракову); Сстроумов Н.П. Последние во времена Шейхуль-Ислам и Кази-Калян г.Ташкента, братья Айходжа. ПТКАХ, 1915, с.11-14; Лунин Б.В. История изучения прошлого и настоящего города Ташкента. - Общественные науки в Узбекистане. 1981, № 12, с.5; Мукминова Р.Г. Из истории позднесредневекового Ташкента. Общественные науки в Узбекистане, 1981, № II, с.30-44; Уша автор. "Ёдномада тикланса тарих", "Фан ва турмуш" журнали, 8-сон 1982 йил.

²⁰ Ўзбекистон ССР Марказий Давлат архиви. 363-фонд-Бемёғоч даҳа қози маҳкамаси хужматлари, 364-фонд-Кўкча даҳа қози маҳкамаси хужматлари, 365-фонд-Себзор даҳа қози маҳкамаси хужматлари, 366-фонд-Шайхонтоҳур даҳа қози маҳкамаси хужматлари, 164-фонд-Тошкент қози қадони маҳкамаси хужматлари, 362-фонд-Қозилар съезди хужматлари.

"Азиатский Ташкент"²¹, Н.С.Ликсшининг ⁶ "Полжизни в Туркестане"²², Н.Г.Маллицкийнинг "Ташкент"²³ ва "Ташкентские махалля и мауза"²⁴, В.А.Шишкянинг "О названиях Ташкентских махалля"²⁵ номли макола ва асарлари шулар жумласидандир. Булар орасида Н.Г.Маллицкийнинг "Ташкент махаллалари" хайдаги маколаси адохида аҳамиятга эга. Чунки бу макола шахсан Н.Г.Маллицкий томсидан тўпланган материаллар ва даҳа ҳокимлари ҳамда махалла мингбосиларидан олинган ахборот асосида тузилган. Мазкур маколада 4 даҳадаги махаллаларнинг ўтмишдаги номлари тўлиқ берилган.

Улуг Октябрь социалистик революцияси галабасидан кейин Тошкент шаҳри тарихида янги саҳифа очилди.

СССР ҳалкларининг дўстлиги 1966 йилдаги зилзила натижасида вайрон бўлган эски уйлар ўрнида янги муҳташам бинолар барпо этишда яққол намён бўлди. Ҳозирги кунда Тошкент Шарқнинг энг йирик иқтисодий, сиёсий, маданий ва илмий марказларидан бирига айланди, шаҳар қиёфаси мислсиз даражада ўзгарди. Янги, замонавий муҳташам бинолар, маъмурий ва маданий муассасалар, гўзал хиёбонлар, янги махаллалар вужудга келди.

Х   Х

Х

Ўрта Осиёнинг энг қадимий ва йирик шаҳарларидан бира бўлган Тошкент ўзининг 2000 йиллик тарихида жуда кўп жангуралларни бошидан кечирган. Ички ўзаро феодал урушлари ва тамқаридан калингага истилолар натижасида шаҳр вайрон бўларди. Тошкентнинг географик ўрни ва савдо=сотиқ соҳасидаги мавзеи хорижий ҳукмдорларни қизиқтириб келган. Бинобарин,

²¹ Маев Н.А. Азиатский Ташкент. В сб. "Материалы для статистики Туркестанского края". Вып.ІУ, 1876.

²² Ликсин Н.С. Полжизни в Туркестане, 1890.

²³ Маллицкий Н.Г. Ташкент. "Известия Ташкентской городской думы", 1916, № I.

²⁴ Он же. Ташкентские махалля и мауза. Из работ восточно-го факультета Ср.Азиатского Гос.Университета, Ташкент, 1927.

²⁵ Шишкян В.А. О названиях Ташкентских махалля. - Бюллентень Ташкентского Новгородского исполнкома, 1925, № I.

?

Тошкент кўлдан-кўлга тез-тез ўтиб турган.

Тошкент даҳалари²⁶ ҳакида гапиргандада шуни алоҳида айтиш керакки, Тошкентнинг даҳаларга бўлиниш сабаби юкорида айтиб ўтилган ўзаро ички феодал низолардан келиб чиқкан маъмурӣ бўлиниш эди.

Тарихий манбаларда берилган маълумотларга кўра, XУШ асрнинг ўрталарига келиб Тошкент Себзор, Кўкча, Бешёғоч ва Шайхонтохур даҳаларига бўлинган. Мазкур даҳаларнинг ҳар бирида ўзининг мустақил ҳокими бўлган. Бинобарин, Тошкент тарихида бу даврни тўрт ҳокимлик даври деб аталади. Ҳар бир даҳанинг чегараси бўлган. Чегараланиш ассан шаҳар ўртасидаги бозордан бошланган. Шаҳар бозори аса барча даҳалар учун умумий бўлган. Бинобарин, ҳар бир даҳа шаҳар ячидаги чегарага тааллуки гузар ва маҳаллалардан ташкари, шаҳар ташкарисидаги мавзеларни ҳам ўз ичига олган.

Тошкент тарихига доир манбаларга кўра, XУШ асрнинг ўрталарида Тошкентда 154 та маҳалла ва гузар бўлган. 40 га яқин маҳалла ва гузар тоҷикча ном билан аталган. Масалан, Ўштиҳамом, Гадаркуш, йангюх, Дегрез, Говкуш ва ҳоказо. Ўнлаб маҳалла ва гузарларга шахс номлари ҳамда маъносияни ифодалаш қийин бўлган номлар берилган. Масалан: Бадирбой, Зангиота, Сакичмон, Чалмак ва ҳоказо. Ўзга яқин маҳалла ва гузарга Корёғди, Темирчи, йаркуча, Табибкуча, Тақачи каби номлар берилган.

Айни вақтда, шаҳар ташкарисида 175 га яқин мавзе бўлган. Дархон, Ҳасанбой, Чимбой, Шофайзикулсоқ, Қурбақабод, Миробод, Мингўрик, Илонғесч ва Ҷамариқлар шулар жумласидандир. Мазкур мавзеларда шаҳар ҳалқининг боялари, экин майдонлари бўлган. Бинобарин, мавзелар ҳам шаҳар даҳалари ўртасида табиий равишда тақсимланган. Масалан, Шайхонтохур даҳасига 37 маҳалла ва 31 мавзе, Себзор даҳасига 38 маҳалла ва 43 мавзе, Кўкча даҳасига 37 маҳалла ва 31 мавзе, Бешёғоч даҳасига 42 маҳалла ва 29 мавзе кирган.

Тошкентнинг шаҳар маҳалла ва гузарлари сони ҳакида шуни айтиш лозимки, 1865 йилда Тошкент Россия имче-

²⁶ Даҳа-маъмурӣ территорииал бўлиниш.

рияси составига күшилгандан кейин шаҳар девор ва дарвозалари ўзининг аввалги аҳамиятини йўқота борган. Ба ечхоят шаҳар халқи шаҳар ташқарисига чиқиб, ўзига иморат қуриб жойлаша бослаган. Натижада шаҳар кенгайиб, янги маҳалла ва гузарлар вуҳудга кела бошлаган. XIX асрнинг охирига келиб, Тошкентдаги маҳалла ва гузарлар сони 200 дан ошган²⁷.

Шайхонтохур даҳасидаги маҳаллалар: Сқмасжид, Олмазор, Орқакӯча, Баландмасжид, Гевкуш, Дархон, Дегрез, Йангоҳ, Йарқӯча, Козикӯча, Мерғанча, Надаркуш, Хадра, Шайхонтохур, Шуртепа. Мавзелар; Бўзарик, Сқўргон, Дархон ариқ, Кўшчи, Мингўрик, Мирсбод, Сарипул, Шуртепа, Йлонгоч, Шиали ва хоказо.

Себзор даҳасидаги маҳаллалар: Охунгузар, Эскижӯва, Козикӯча, Корасарсӣ, Коратут, Кумлок, Лабзак, Парчабоғ, Пуштиҳаммом, Тарнсъоби, Тахтапул, Тешикқодкоқ, Чувалачи. Мавзелар: Алвастикўприк, Стчопар, Гуручариқ, Закотхона, Інусбод, Ёварик ва хоказо.

Бемёғоч даҳасидаги маҳаллалар: Арпапся, Гуруч бозор, Эшонгузар, Коратош, Кўкмасжид, Ўқчи, Чакар, Гишт кўприк. Мавзелар: Зах, Зангиста, Козировот, Қатортол, Ракат, Ўрикзор, Чилсанвор, Чупонста.

Шаҳарнинг гарбий қисмига жойлашган Кўкча даҳаси гарб томондан Назарбеккача (Назарбек қисмани шу даҳа составига кирган), шануби-гарбий томондан Самарқанд дарбозасигача, шимсли-шарқдан Тахтапул-Лабзаккача бўлган майдонни ўз ичиға слган .

Кўкча даҳаси маҳаллалари: Обиназир, Айрилаш, Оқлон, Оқ тепа, Бёдабозор, Гузарбоши, Дамамбоши, Ишқобод, Қозоқбозор, Қозикӯча, Каллахона, Коракиёц, Кесакўргон, Қалбелбоқ, Кўштут, Кўкча, Кўнчилик, Лангар, Мисгарлик, Подахона, Пичоқчилик, Сақиҷмон, Сархумдон, Торкӯча, Тўклижаллоб, Ўзганд, Ўрикзор, Ҳалимкуфт, Ҳонқоҳ, Хотин масжид, Ҳофиз

²⁷ Малицкий Н.Г. Ташкентские махалля и мауз, Ташкент, 1927, с.7-16.

²⁸ Қадамги Кўкча даҳасининг майдони ҳовир таҳмизан "Оқтабрь" ва "Акмал" Икромов" районлари териториясидан.

Кўйки, Хиёбон, Чигатой чақар, Чақар, Чукур қишлоқ, Сарнишин тела, Шайх Зайниддин бобо. Мавзелар: Оқтепа, Ачаобод (Ачавэд), Беговот, Бешқайрагоч, Нодиржонқулоқ, Тахтакўприк, Туя тортар, Тошлиқ тела (Чаш тела), Ўчтепа, Хотинқўприк, Чимбой, Шофайзиқулоқ ва ҳоказо.

Юқорида қайд қилинганидек, XIX асрнинг ўрталарида Тошкент Ссиёнинг бошқа шаҳарлари сингари феодал шаҳар эди. Аҳолисининг аксарият қисми ҳунармандчилик, савдо-сотик ва дехқончилик билан шугулланган. Ҳунармандлар асосан маҳаллалар бўйича иктиссослашган. Йасалан, пичоқчилик, дегрезлик, маскарлик сингари маҳалла номлари шу зайлда вуғудга келган. 1868 йилги маълумотларга кўра, Схунгузар, Парчабоғ ва йангъоҳ маҳаллаларининг аҳолиси савдо-сотик ва ҳунармандчилик билан машгул бўлган. Тахтапул, Себзор, Лабзак, Корасарий аҳолиси асосан дехқончилик билан шугулланган. Шайхонтохур даҳасида маскарлар, эгарчилар, тикувчилар, жувозкашлар; Себзор даҳасида бўёқчилар, тикувчилар, этикдўзлар; Бешёғоч атрофларида эса гишт қуқвчилар яшаган. Шаҳар аҳолисининг кўпчилиги қишлоқ хўялиги, боддорчилик, полизчилик, галлаксерлик билан шугулланган.

XIX асрнинг иккинчи ярмида Тошкентнинг Россия империяси составига қўшилиши шаҳарнинг ривожланишида янги босқични бошлиб берди. Оренбург – Закаспий темир ўғли курилаши натижасида Тошкентнинг иктисадий ва маънавий ҳаётида сезиларли ўзгаришлар юз берди.

XX аср бошлирига келиб, ўлкада пахтачилик ривожланиши натижасида бир қатор енгил саноат корхоналари курилди. Бу ўз наубатида товар-цул муносабатларини ривожлантириди ва бунга қўшимча ўларск аҳолисонининг ортиши натижасида Тошкент атрофида ёки майдонлари кенгайди, қишлоқ хўялиги ва чорвачилик маҳсулотлари билан савдо қилиш ўсди. Архив материалларига кўра, шаҳар ва унинг атрофида айrim маҳалла ёки даҳа аҳолисига тегишили жамоа ерлари Чала, Конкус, Корасув бўлган.

Хозирги кунда шаҳрамиз замоли йил сайин эмас, балки кун сайин ўзгариб, гўзаллашиб бормосда. Қадамги пастқам, тор, эгри-буғри "кин" кўчалар ўрнида замонавий кенг проспектлар, планция курилгая кўлбелар ўрнида замонавий, ос-

Монүпар бинолар қад күтартмоқда.

Айниқса, 1966 йил априль сийда Тошкентда соодир бўлган кучли зилзила натижасида шаҳарнинг эски шаҳар қисмиди жойлашган кўпгина уй-жойлар бузилиб, яшаш учун яроқсиз ҳолга келиб қолди. Партия ва хукуматимизнингсталарча гамхўрлиги туғайли мазкур уйлар, маҳаллалар ўриница янги, қулей, шинам уй-жойлар, ахоли тураржой массивлари бунёд этилди. Натижада улэрнинг эски исмлари йўқолиб, янги номлар билан атала бошланди. Шу муносабат билан кўлёзма ва хуҷатларда қайд қилинган Лангар кўчаси ва маҳалласи эндиликда Марказ-27, Лабзак кўчаси, Шарқуча - Марказ-13, Марказ-15, Катта ҳовуз, Айрилиш маҳаллалари эса Марказ-26, Обиназир - Марказ 27 номи билан аталади. Тошкентнинг чекка мавзеи ҳисобланган Назарбек ва Бешқайрагочда обод, кўркам тураржой массивлари бунёд этилган. Аммо тарихий жойлар номи борган сари унтиб юборилмоқда. Бу ҳақда ҳатто газеталарда мақолалар ҳам чоп этилди²⁹. Ҳақиқатан, пойтагатимизнинг тарихи учун мұхим бўлган Қашқар маҳалла, Оқлов, Чорсу, Лабзак, Урда, Ҳадра, Кўкча, Самарқанд дарбоза, Эскимӯва, Кўштут, Дарҳоң, Чакар, Бешёғоч каби номлар сақланмоги керак. Бу борада архив ва кўлёзма фондларида сақланниб келаётган хуҷатларнинг аҳамияти катта. Чунончи, Шарқшунослик институти фондида сақданаётган инв.636I номерли хуҷатлар тўплами Тошкент шаҳар Кўкча даҳа қозиҳонаси маҳкамасида тузилган ва "Тошкент шаҳрининг Кўкча даҳасининг қозиси мулло Боймирзо ибн Мирзо Оғаликнинг васиқаларини қайд қилувчи дафтар" деб аталган. Бу тўплам 497 хуҷатни ўз ичига олган, араб графикаси билан ўзбек тилида, 30 хуҷат форс тилида ёзилган. Институт томонидан 1945 йилда сотиб олинган хуҷатлар 1887 йилга оид. Шунингдек, Марказий Ҷавлат архивида сақланаётган фонд 365 оп. I. дело 2 даги Себзор даҳасига оид хуҷатларда қайд қилинган маҳалла ва мавзелар номи шаҳар микротопономикасини ўрганиш борасида қимматли материал ҳисобланади. Бу тўпламдаги

²⁹ "Исми ҳисмига монанд бўлсин", "Тошкент оқшоми" газетаси, 18 май 1983 йил.

хужжатларда шаҳарнинг бошқа маҳаллалари. . . . Номлари ҳам кўплаб учрайди. Чунки шу даҳада яшовчи кишилар бошқа маҳаллалардан ер ва уй-кой . . . сотиб олганлар. Бу хужжатлар Тошкент шаҳрининг ўша даврдаги иқтисодий, сиёсий ҳаётининг турли томонларини кўрсатувчи манба бўлиб, байи бот³⁰ - олди-сотти васиқалари, байи жойиз³¹ - гаров васиқалари, икрор-хатлар³², ибро-хати³³, мерссга оид хужжатлар, ривоятлар ва ҳоказо. Хужжатларда Тошкент аҳолиси, хусусан Кўкча даҳасида яшаган аҳолининг ахволи, ҳаёти, иасобхунари ҳақида маълумотлар бор. Айниқса социал масалага оид хужжатлар динқатимизни жалб этади. Чунки улар орқали биз, бир томондан, ер ва уй-койни айрим бой, цулдор амалдорлар қўлида йигилиб боришини, жамланишининг шоҳиди бўлсак, акканчи томондан, оддий аҳолининг турмуши оғир бўлиб, қарз өвазига ер ва уйини сотиб, бошпанасиз қолганини кўрамиз. Масалан, тошкентлик бойлардан Салимбой ибн Раҳимбой Калдахона маҳалласида яшаган ва бошқа ердан кўплаб уй-койлар сотиб олган.

Тошкент тарихини Ўзбекистон ССР Марказий Давлат архивининг I64 фондидаги сақлаваётган "Тошкент қози калони" номли фонд ҳамда "Себзор даҳасининг қозиси Муҳаммад Мухиддинхўжа эшон ибн Ҳакимхўжа эшон қози калонга тегишли (фонд № 365) хужжатлари муҳим аҳамиятга ега. Муҳаммад Мухиддинхўжа қози архив материалларининг шоҳидлик беришча, ўз даврининг илтор кишиларидан ҳисобланган. Бу ҳол ўз навбатида ушбу даҳа қозиҳона маҳкамаси хужжатларининг тартибли бўлишини таъминлаган³⁴.

³⁰ Байи бот – олди-сотти хужжатлари. Бундай байи узил-кеслил ва қатъий ҳисобланади.

³¹ Аслида гаров васиқаси бўлиб, тўлиқ бўлмагав олди-сотди маъносидаги хужжатдир.

³² Икрор-хати- тан олиш, икрор қалиш.

³³ Ибро-даъводан воз кечиш, яъни келишиш, турли келилмовчаликни ўзаро келишиш йўли билан бартараф қилиш маъносида.

³⁴ Остроумов Н.П. Сарты. Этнографический материал. Вып I. Ташкент, 1890, с.73; Туркестанские ведомости, 1902, № 43.

Мазкур 164 фонд ЗСС дар ортиқ ҳужжатни ўз ичиға олган. Ҳужжатлар ўзбек ва форс тилларида араб графикаси билан ёзилған. Бу фондда турли амалларга - садр, авлам, қозилик давозимларига тайинлаш тұгрисидаги ҳужжатлар, Туркистон генерал-губернаторининг Тошкент қозилари билан ёзишмалари, Мұхаммад Мұхиддинхұжа қозига тегишли ҳужжатлар мавжуд. Булар срасида қозининг олди-сөтди масалаларига оид, унинг ўз ерларини деңқонларга ижарага берганлиги тұгрисидаги ҳужжатлар бор.

Мазкур ҳужжатларнинг далолат беришича, қози Мұхиддин ўз хусусий ер-мұлкини турлы йүллар билан олиб-сотиши, уларни деңқонларга ижарага бериш билан көнгайтирган. Ўз мұлкини көнгайтириш мақсадида қози ҳатто вакф ерларини сотиб олишдан ҳам қайтмаган. Чунонча, 1291 (1873-74) йилда 600 тиллага вакф ерларини сотиб олған³⁵. Ҳужжатлар маълумоти-га күра, қози Мұхиддиннинг Тошкентнинг турли маҳалла ва мавзеларыда, чунонча Тиконли мозор (Тошкентдан ташкаридағи мавзе), Қызил құргон мавзеларыда ҳамда Срқакұча, Қозы-құча, Сархұмдан каби маҳаллаларда катта-катта ерлари, хөсли-жойлари бұлған.

Жөнди таъкидлаб үтганимиздек, у үзининг ерларини корандаларга ижарага берган. Чунонча, Тиконли мозор мавзеидеги ер майдонини 32 корандага йилига 10 бетмән бугдой ва 5 бетмөн таріқ әвазига ижарага берған³⁶.

Ёки Гойиббай Ақбархұжа үғли шоқидлигига күра, у қози Мұхиддиннинг Қазилқұргон мавзейдеги бир бұлак ерини 25 сүм әвазига 7 ой муддат билан ижарага олғац³⁷. Шу билан бирга, ҳужжатларда учраган маҳалла, жойларнинг номлари чукурроқ текширілса, уларнинг лугавий маъниси нақадар бой әкаплигиге күзга ташланады да ва булар тилшунеслар учун қизиқарли материал ҳисобланады. Масалан, Чакар, Чорсу, Хадра, Дархон, Сагбон ва хоказо.

Чорсу, Тошкентнинг Чорсуси хаммага маълум. Бу мағариянанған номи форс-төзек тилига хос бўлиб, чор-тўрт, су-томо.

³⁵ Ўзбекистон Марказий Давлат архиви. фонд I64, оп.І, дело II.

³⁶ ЎзССР Марказий Давлат архиви. ф.I64, оп.І, д.8, л.2.

³⁷ Там же, ф.I64, оп.І, д.8, л.8.

Яъни тўрт томон деган маънени билдиради. Бу тушунча шартли бўлиб, тўртта кўчанинг кесишган жойигина эмас, балки иккита, учта, бешта, слтига, еттига кўчанинг кесишган жойи ҳам чорсу дейилган. Сдатда, чорсулар катта бозсрларнинг бошланиш жайидага бўлган. Бундай жайларда савдо расталари, косибларнинг дўконлари жойлашган. Ўтмишда Ўрта Осиёнинг Самарқанд, Бухорс, Хива, Кўкон, Тошкент ва бошқа шаҳарлардаги чорсулар йирик бозорларнинг босланиш жайи, улкан савдо марказлари ҳисобланган.

Ҳадра сўзининг маъноси хусусида ҳам турли мулҳазалар мавқуд. Аслида Ҳадра, яъни ҳад – чет, чегара, тугаган жой, роҳ – йўл, кўчани англатган бўлиб, йўл, кўчанинг тугаган ёки бошланган жойи маъносини билдиради. Бу фикрни атоқли археолог И.Гуломов ҳам кувватлаган. Географ олим Ҳ.Ҳасанов "ҳадра" сўзининг маъносини хон ўрдаси чегарасидаги йўл, ҳад-ди роҳ (йўл чегараси) сўзларидан олинган деб тушуни ради.

Шундай килиб, ушбу фонддаги ҳужжатлар ўша даврнинг социал-иктисодий масалаларига ва Тошкентнинг микротопономикасига оид бой материал ҳисобланади. Бундан ташқари, бу ҳужжатларда учраган материаллар шаҳримизнинг ўтмишдаги тарихий микротопономикасини ўрганишда алоҳида аҳамият касб этади. Тошкент шаҳрига оид ҳужжатларда учрайдиган жой ва маҳалла номлари кўпинча мазкур маҳаллаларда истикомат килувчи аҳолининг касб-хунари билан бօғлиқ бўлган. Чунончи, Дегрез, Ўқчи, Кўнчи, Гонкуш, Мисгарон каби маҳаллалар. Шунингдек, Кўкча даҳасига оид ҳужжатлардаги Кўнчи маҳалласида яшовчи аҳолининг кўнчилиги кўнчилик билан машгул бўлган.

Ўзбекистон ССР Марказий Давлат архивининг бошқа фондларидаги материаллар ҳам фикримизни тасдиқлади, яъни 1872 йилда Кўкча даҳасидаги 4 маҳаллада яшовчи 462 уй әгаси рўйхатга олинган. Шулар ячда 102 ками әтиқдўз, 7 киши кўнфурш бўлган. Ҳужжатларда Тошкентнинг кўшаబ маҳалла ва мавзеларининг номлари ҳам учрайди.

Кўкча ва Себзор даҳаларига оид, ҳужжат ва манбалардага садлашиб колган ва ҳозирги кунда бошқа ном билан аталадиган базек маҳалла ва мавзеларнинг

14

номларини қуида келтирамиз. Сагбон маҳалласи (хуж.3)³⁸ қадимда Тошкентдаги энг обод ва аҳоли зич жойлашган катта маҳаллалардан бири бўлган. Бу маҳалла шу кунларда хам мавжуд. Мазкур маҳаллада йастри исмли 24-мактаб жойлашган. Ўзганд маҳалласи (хуж.12) хозирги Пахта кӯчасининг юқори-сида, I-ўрта мактаб атрофида бўлган. Дамакбоши (хуж.14) аслида Тарновбоши маҳалласи бўлиб, хозир унинг кўп қисми бузилиб кетган, унга етмасдан "Себзор" тураржий массиви барпо этилмисда. Козикӯча маҳалласи (хуж.15) Лабзак билан Собир Раҳимов кӯчasi оралигига ва хозирги Хуршид кӯчasi территориясида жойлашган. Чигатой чакар (хуж.18) маҳалласи "Чигатой" қабристонига етмасдан сал тепароқда жойлашган. Хозир бу Форсбий кӯчasi территориясида. Тошкентда чакар номи билан аталувчи бир неча маҳаллалар бўлган. Масалан, хозирги Халклар дўстлиги майдонининг боғланишида жойлашган маҳалла ҳам яқин кунларгача Чакар номи билан аталган. Чигатой (хуж.27) маҳалласи худди Сагбон маҳалласидек, шаҳарнинг обод ва гавжум маҳаллаларидан бири бўлган. Шаҳарнинг Чигатой дарвозаси қадимда ана шу маҳаллага яқин ерда жойлашган. Лангар (хуж.32) маҳалласи ўша пайтда Кўкча даҳасининг аҳоли зич жойлашган, обод маҳаллаларидан бири бўлган. Хозир бу ерда Марказ-26 ва Марказ-27 тураржий массивлари барпо килинган. Кўндалакура мавзеи (хуж.32) Кўкча даҳасига қарашли бўлиб, хозир унинг ўрнида "Октябрь" ва "Назарбек" тураржий массивлари қад кўтарган. Еварик (Ебуарик) (хуж.34) мавзеи шаҳар тамқарисида жойлашган ва Себзор даҳасига³⁹ кирган. Хозир унинг ўрнида "Октябрь" тураржий массиви жойлашган. Ҳовузлик маҳалласи (хуж.35) хозирги Марказ-13 территориясида бўлиб, бузилиб кетган 10 шаҳар касалхонасига яқин ерда жойлашган. Гуручарик мавзеи (хуж.38) Себзор даҳасига қарашли мавзе. Қоракамиш (Сагбон) (хуж.40) мавзеи Кўкча даҳасига мансуб бўлган. Хозир Қоракамиш массиви номи билан аталади. Эскижӯва (хуж.43) маҳалласи хозирги Калинин майдони территориясида жойлашган.

³⁸ Ўз ФШИ, кўлёзма № 6361, хужмат I.

³⁹ Малляцкий Н.Г. Ташкентские маҳалля и маузаз, 1915.

Октябрь бозори территорииясиға яқин. Кепаксий мавзей (хуж. 45) күкча даҳасига мансуб бўлиб, Назарбек тураржой массиви яқинида бўлган. Бешёғоч маҳалласи (хуж.53) Ленин комсо-моли номидаги маданият ва истирҳат бояи яқинида жойлашган эди. Ҳозир унинг бир қисми бузилиб, Ҳалқлар дўстлиги хиёбонига қўшилиб кетган. Хўжакўча маҳалласи (хуж.54) Пушкин вомли маданият ва истироҳат паркига Лабзак кўчасидан кираверишдаги дарвозаси олдидан бошланиб, Фрунзе номли 14-мактабгача давом этган. Қўштут маҳалласи (хуж.54) ҳозир ҳам мавжуд бўлиб, Сагбон кўчасидан Ҳазрати имомга (Ҳаст -имом) чиқадиган кўчанинг бошланишида. Сўтепа Чигатойи (хуж.55) ҳозир ҳам мавжуд мавзе. Чигатсай қабристони ёнидан ўтиб, Тошкент минерал сувлари санаториясиға бориш йўли устида жойлашган. Тўклижаллоб (хуж.53) Сагбон кўчасида, Л.Б.Шастри номидаги 24-мактабга етмасдан кўчанинг чап томонида жойлашган озиқ-овқат магазини ёнидаги кўча ўрнида бўлган. Дегрез маҳалласи (хуж.102) ҳозирда бузилиб кетган; маҳалла ўрнида замонавий Марказ-17 тураржой массиви барпо этилмоқда. Тоштепа мавзей (хуж.103) Нуғойқурғон деб ҳам аталган, Бешёғоч даҳасига мансуб бўлган. Унинг ўрнида Чилонзордаги I2 ва I9 кварталлар барпо этилган. Қорақамиш Сагбони мавзей (хуж. III) ҳозирги Қорақамиш тураржой массиви территориясиға яқин жойда бўлган. Кўкча маҳалласи (хуж.II2) ҳозир ҳам мавжуд бўлиб, Тошкент шаҳарининг гарбидаги жойлашган обод маҳаллалардан биридир. Бу ерда 10 мингга яқин аҳоли истиқомат қиласди. Теватортар мавзей (хуж.II3) Кўкча даҳасига қарашли мавзе бўлиб, ҳозирги Октябрь массивининг жануби-гарб қисмига жойлашган. Ҳарарик мавзей (хуж.I21) Кўкча даҳасига оид мавзе бўлиб, ҳозир Марказ-27 территориясида, Шомаҳмудов ва Оқсой кўчалариға туташган ерда жойлашган. Нодиржонқулоги (хуж.I23, 308) мавзей Кўкча даҳасига қарашли мавзе; ҳозирда бу ерда "Октябрь" тураржой массиви қад кўтарган. Қалбелбог маҳалласи (хуж.I24) Кўкча даҳасига қарашли бўлган. Сагбон кўчасидаги 24-мактабдан Қўштут маҳалласи томонга борганда Қўмлоқка чиқадиган кўча территориясида бўлган. Хиёбон маҳалласи (хуж.I26) ҳозирда мавжуд маҳалла бўлиб, Тўклижал-

лоб маҳалласи билан қўши. Пичоқчилик маҳалласи (хуж.140) Октябрь колхоз бозори териториясидаги Каллахона маҳалласига қўши маҳалла. Собир Раҳимов районидаги 4-поликлиничага яқин ерда жойлашган. Чимбой мавзени (хуж.141) Кўкча даҳасига қарашли мавзе. Ҳозирги Студентлар шаҳарчаси териториясида жойлашган. Яккақайрагоч мавзени (хуж.142) Кўкча даҳасига қарашли бўлиб, ҳозир "Октябрь" тураржий массиви териториясига жойлашган. Подахона маҳалласи (хуж.147) Кўкча даҳасига мансуб бўлиб, I-шаҳар касалхонасига етмасдан ўнг томонда, ҳозирги Марказ-26 териториясида бўлган. Торкўча Кўкча маҳалласи (хуж.148) Кўкча мавзенига қарашли маҳалла; ҳарариққа яқин. Марказ-27 атросфида жойлашган бўлиб, 35-поликлиника териториясида. Қумлок маҳалласи (хуж.149) – ҳозирги Ҳазрати имом масжидига Корасарий кўчаси орқали боришда Кайковус ариги кесишган жойда жойлашган. Ҳўжалар маҳалласи (хуж.149) – Қумлок маҳалласига туташ ва унга тобе маҳалла бўлган. Сақиимон маҳалласи (хуж.155) Сабон кўчасида, Собир Раҳимов районидаги 4-поликлиникадан ўтганда чап тарафда, ҳозирги Пахта кўчасига туташган. Ҳалимкуфт маҳалласи (хуж.189) – Қўштут маҳалласидан Ҳазрати имомга чиқаверишда жойлашган, Қалбелбоқ билан ёндош. Йиги шаҳар Кўкча (хуж.212) мавзени. Кўкча даҳасига сид мавзе; Урнида "Болалар ревмотологик санатория"си жойлашган. Закотхона мавзени (хуж.219) Себзор даҳасига тегишли мавзе будаб, Йигиарик мавзендан бир оз гарбда жойлашган (хуж.235). Обиназир маҳалласи (хуж.235) Кўкча даҳасининг ҳарариқ мавзенига туташган жой. Ҳозир Марказ-26, 27 територияларида. Ҳонакоҳ (Ҳонакоҳ гузар) (хуж.240) маҳалласи ҳозирги Марказ-26 териториясида бўлган. Ҳонакоҳ мосхиди . ёми билан хам машхур. Каллахона маҳалласи (хуж.246) уша даврда жуда обод, аҳоли зич жойлашган маҳалла бўлган, ҳозирги Октябрь колхоз бозори територияси, Ҳазрати Ҳофиз Кўҳакий (Куйки) (хуж.260) маҳалласи "Кочмуна" маҳалласи ёми билан аталиб, Форобии кўчасида жойлашган. Аллонота мавзени (хуж.272) ҳозирги Студентлар шаҳарчасидан таҳминан бир км. шарқда жойлашган мавзе. Форсбий кўчасидан борганда III-мактаб яқинида Аллонота масжиди хам бўлган. Чакар маҳалласи (хуж.

287) эски Бешёгөч күчесидаги ҳозирги Ҳалқлар дүстлигі проспекти территориясида жойлашган. Чукур қишлоқ (хұж.294) I-таҳар касалхонаси территориясида бұлған. Ҳозир бу ерда Марказ-26 турар-жой массиви қад күтарған. Кесаккүргөн маҳалласи (хұж.334) Форсбий күчеси бошланишида ҳозирги Пахта күчесидан кейинги күча территориясида жойлашган. Бекзакфуруш растаси (хұж.354) Чорсу бозорида жойлашган раста бўлиб, унда турла хил безак асабблари сотылған. Оқтепа Қўкча мавзеи (хұж.357) ҳозирги "Октябрь" массиви территориясида жойлашган. Олачафуруш растасида (хұж.472) асосан олача ва бошқа матолар билан савдо қилинганд⁴⁰. Мисгарлик маҳалласи (хұж.426) ҳозирги "Октябрь" колхоз бозори территориясида 8-дорижонанинг ёнида жойлашган. Срқакұча маҳалласида (хұж.6) Марказ-ІЗ тураржой массиви қад күтарған. Тахтакўприк мавзеи (хұж.115) Қўкча даҳасига қарашли мавзе бўлиб, эски Курбақа обод ва Шофайзиқул ск мавзеларига яқин жойлашган. Ҳозир Уйгур күчеси территориясида. Сархұмдон маҳалласи (хұж.133) ҳозирги Марказ-26 территориясида жойлашган. Айрилиш маҳалласи (хұж.198) ҳозирги Марказ-26 территориясидеги маҳалла бўлиб, қадимдан обод ва ахоли зич жойлашган (хұж.220). Қашқар маҳалласи Ўрда анхори атрофидан бошланған катта маҳаллалардан бўлиб, ҳозирги Марказ-14 территориясида бўлған. Қорасув мавзеи (хұж.266) – Қўкча даҳасига оид бўлған мавзе, Оқтепа мавзесидан бир оз жаңубда жойлашган. Ишқобод маҳалласи (хұж.295) Қаллахона маҳалласига туташған. 8-дорижона орқасида бўлған. Үчтепа мавзели (хұж.322) Қўкча даҳасига қарашли мавзе бўлиб, Теватортар ва ыўйбор ариги оралагида жойлашган. Золарик мавзеи (хұж.326) Қўкча даҳасининг жаңуби-гарбидага жойлашган мавзе. Кентсой куйбор ариги (хұж.293) Қўкча даҳасидеги Үчтепа мавзедан бир оз шарқда жойлашган куйбор ариги территориясида бўлған. Ҳозирги "Октябрь" тураржой массиви территорияси. Кағшфурушлар растаси Чорсу бозоридаги сёз кийимлар сотылға ихтинослашған раста. Чувалачи маҳалласи (хұж.447) Чигитбоми маҳалласидан. Құмлосқа чика бергенде жойлашған. Собир

⁴⁰ Озодаев Ф. Тошкент тарихидан очерклар. Тошкент, 1960., 181-195-бетлар.

Раҳимов райони терриориясида Чувалачи бекати ҳозир ҳам мавжуд.

Қорасарой⁴¹ маҳалласи ҳозирги Собир Раҳимов кӯчасидаги Фрунзе номли I4-мактаб рўпарасидаги кўчадан кирилиб, то Собир Раҳимов район якроия комитетигача бўлган масофа да жойлашган. Тешикқосоқ - Софийский проспектидан кираверишда, ҳозирги Мевазор массивида жойлашган. Тешикқосоқ қабристони ҳам шу ерда. Парчабоғ (хуж. I4) Ҳамза кӯчасида Ҳазрати имом масжидига етмасдан Тилла шайх масжидига ёндош маҳалла. Кадиобод (хуж. 27) Қорасарой кӯчасидан кираверишда Ҳумлоққача бўлган кӯча. Қадимда I-2-З Кадиобод маҳаллалари мавжуд бўлиб, ҳозирги кунда Крупская исми билан аталувчи маҳалла. Күҳакота (хуж. 22) - халқ тилида Коҳста Тарисвобоши ва Тахтапул маҳаллаларига туғашган маҳалла. Коҳста мозори номи билан ҳам машхур. Тахтапул (хуж. 53) Собир Раҳимов номли кинотеатр жойлашган территория, Охунгузар (хуж. 92) Собир Раҳимов кӯчасида бўлган. I-2-З Охунгузар маҳаллалари мавжуд. Фрунзе номли I4-мактабга яқин. Ўқори ва Қўйи Охунгузар маҳалласи исми билан машхур. Чигитбоши (хуж. I6) Кадиобод маҳалласидан Чувалачи маҳалласига чиқаверишда жойлашган. Отчопар мавзеи (хуж. 85) Ўнусобод массиви терриориясида, Алвастикўприкдан ўтилгач, ўнг тарафда, темир ўл линияси бўйлаб, ошқозон-ичак касалликлари санаториясига кетавериш Ўлида. Оқ тепа (хуж. I24) Ўнусобод массиви терриориясида, халка ўлга чиқаверишда, ҳозирги бензоколонка терриориясида бўлган. Алвастикўприк Ўнусобод массивида, I7-шахар касалхонасига етмасдан, бензоколонка яқинидаги кўприк. Ҳозирги телевизион минора курилаётган ерда. Дебзак маҳалласи Марказ-13 ва Марказ-15 терриориясида бўлган. Цушти-хаммом (хуж. 83) маҳалласи Калинин майдонига туташган, 8-тугрукхонанинг орқасида жойлашган маҳалла. Себзор маҳалласи (хуж. 89) ҳозирги Себзор тураржой массивидаги машхур маҳалла. Дархон ариқ (хуж. 94) ҳозирги Ассакинский ва Дархон ариғи бекатлари втрофида жойлашган обид

⁴¹ Узбекистон Марказий Давлат архиви, фонд 365, оп. I. дело 2.

мавеे бүлган.

Төмкенттаги маҳалла ва мавзеларининг ўтмишдаги ва ҳозирги географик ўрнини киёсий баён қилинаш кундан-кунга гўзаллашиб бораётган оча шахримиз тарихини ўрганишда муҳим аҳамият касб этади.

Муборек Бадаевни Нуусходжеве,
Улайсун Халиковна Мирисмаилова

Документы по истории Ташкента
На узбекском языке

Узбекистон ССР ФА илмий-оънабол адабиётлар таҳрир
хайъати томонидан изъяга таодиқланган

Мухаррир А.Комилов
ИБ № 8022

Босимга руҳсат этилади. 16.ИП.1983. Р - I8800.
Формати 60x90 I/I6. Куп зуоҳаде босим аппаратлари ҳозори. Нартли
босим л. I,25. Ҳисоб-измиёрт л. 0,9. Тарези 500. Зекази 526.
Бадсон 05 т.

УзССР "Фонд" измиёти, 700047, Ташкент, Гоголь кўчеси, 70.

УзССР "Фонд" измиётинига босимхонаси, Ташкент, М.Горький прос-
пекти, 79.